

Pályamesteri □ könnyű Vágány gépkocsi

- [letöltések](#)

- [album, képek](#)

PVG - Pályamesteri könnyű VágányGépkocsi M 1:10 arányú modellje

„Ezt a járművet a vasúti pályák felügyeletére tervezték és építették. Rendszeresen az 1950-es évek végétől használták vonalbeutazásra, a pályán végzett időszakos ellenőrzések elvégzéséhez, a végzett munkák átvételére és a kisebb javításokhoz szükséges anyagok, szerszámok, sőt gyakran még munkások ki-és beszállításához is. Főként olyan helyeknél volt nagyon hasznos, ahol a vasúti pálya mellett nem volt járható közút, például erdők között vagy árvizes területek mellett. Peronokon, útátjárókon 2 fő tudta eltávolítani a vágányról 3-4 perc alatt. 4-5 főt lehetett szállítani vele és 30- 40km/h sebességre volt képes, a PVG-t TL 250 Pannónia motor hajtotta. A váltó átépítésével 1 hátrameneti fokozat és 3 előremeneti sebességfokozat állt a vezető rendelkezésére. Fogyasztása 4,2 liter körül volt 100km-en 1:20-as keverékből. A régebbi kézzel húzott hajtókához képest nagy fejlődést hozott, javítása is egyszerű volt. Télen nagy hóban és hidegben is jártunk vele, csak nagyon jól fel kellett öltözni. Én százezer km körül utaztam vele. 1985-1995 körül koptak ki a használatból. Vezetői igazolvánnyal és menetlevéllel lehetett vele közlekedni a forgalmi szolgálattól kért és kapott engedély birtokában nagyon szigorúan leszabályozva, a balesetek elkerülése végett.”

id. Gonda Sándor

ny. főpályamester

„A PVG-n történő utazás gyermekkorom meghatározó élménye volt – nosztalgiázásból vágtam bele a modell megépítésébe.”

ifj. Gonda Sándor

Miért készítettem? Honnan a vonzalom?

Kis srác koromban apukámat sokszor kísértem el vonalbejárásra. Ez általában alvással végződött, hiszen a meleg pléd alatt, az ütemes zakatolástól és a monoton motorzúgástól a napi izgalmak után mindig elnyomott az álmom. Ahogy teltek-múltak az évek és nagyobbacska lettem, már nem aludtam el, hanem érdeklődni kezdtem a mechanikus szerkezetek iránt és a vezetés varázsa is megérintett.

Így aztán a balassagyarmati vasútállomásról kigördülve, helycsere és már vezethetem is a járgányt. Tizenéves kölyökként ez meghatározó élmény volt.

Apukám főpályamesterként dolgozott a vasútnál, ma már nyugdíjas. A fénykorban ('70-es '80-as évek) 3 db PVG szolgált a balassagyarmati pályafenntartásnál.

Hogyan kezdtem?

A mintadarab a Nagyoroszi állomáson volt kiállítva, azt fotóztam le és mértem le mérőszalaggal, jegyzeteltem le a méreteket feleségem segítségével.

Több alkalommal kirándulásképpen kimotoroztunk és nekiálltam fotózni, mérni, rajzolni.

A képek (jó minőségű SLR) analóg fényképezővel készültek a szkennelés rontott a minőségükön. Ezek alapján készült a modell.

A szabadkézi rajzokat, vázlatokat is beszkennelem, letölthetőek.

A szerkezet elkészülte után kaptam kölcsön a gépkönyvet (amit beszkennelem és szintén letölthető) Szakács László barátomtól, akinek Pannónia múzeuma révén jutott a birtokába a gépkönyv. Már majdnem készen volt a modell, de így is örültem az eredeti dokumentumoknak. A blokkot is ott fényképeztem, köszönet érte!

A csővázat és minden más alkatrészt Corel-ben rajzoltam meg, ez segített a hajlításokban, reszelésekben, stb.

Miből készítettem?

Anyaga: rézcső, NYÁK lap, réz, alumínium, poliamid. Forrasztással készült, az ülésrugózás golyóstollból származik.

A sínek gépi marással készültek alumíniumból.

A talpfák: fenyőlécek pácolva.

Az ágyazat kőanyaga a Nógrádkövesdi kőbányából származik, ugyanúgy mint az „igazi” vasútnál.

A motorblokk: műanyag (poliamid). Kis kézi maróval faragtam ki, majd políroztam (nem túl nagy sikerrel).

A kerekek tömör rézből készültek esztergálással.

A hengerfej elkészítése: 0,5 mm-es lemezeket ragasztottam az élével 1mm-es lemezre, majd szintén a kézi maróval estem neki.

A henger, hengerfej anyaga polisztirol. Különböző vastagságú (0,5 és 1 mm) lemezeket húztam egy rézcsőre (hengerhüvely). A belső kisebb átmérőjű lemezek váltakoznak a nagyobb átmérőjű 0,5mm-es lemezekkel. ragasztás után a kézi maróval alakítottam ki a formáját.

A blokkba befúrtam a hegerhüvellyel megegyező furatot és ebbe illesztettem a hengert bele.

A szélvédő Noch átlátszó hajlékony műanyag lapból készült.

A festést Revell Aqua festékkel, airbrush fújással végeztem.

Tippek, trükkök:

A rézcsövekbe hengeres fogvájót ill. gyufaszálat raktam a megfelelő helyre, hajlítás előtt, ezáltal nem roppant meg a vékony cső.

A motorblokkot jobb alumíniumból kimarni (reszelni), jobban megmunkálható, mint a műanyag.